

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Debata v češkem deželnem zboru.

Dne 7. t. m. začela se je v češkem deželnem zboru adrešna debata, o katerej smo ob ljubili, da bomo nekoliko obširneje spregovorili. Ta zadeva je velike važnosti, ker se najbolje vidi iz tega, da se zanjo zanimajo ne le avstrijski listi, ampak tudi inozemski časopisi, pred vsem nemški. Kak je bil izid te debate, vedo že cenjeni čitatelji naši in sedaj pa hočemo ob kratkem naslikati debato samo.

Prvi je spregovoril poročevalec večine dr. Rieger. Njegov govor je bil jako dolg, toda premalo objektivni. Pokazal se je preveč strastnega proti Mladočehom in zatorej njegov govor ni napravil najboljšega utisa. Nekatere izjave njegove se naravnost obsojajo. Dokazoval je da ne gre za to, ali češki deželni zbor priznava češko državno pravo, temveč le za to, ali je adresa Mladočehov umestna ali ne. Ta adresa se ne sme zmatrati za mnenje vsega naroda češkega, ampak je le duševni proizvod dr. Gregra in stranke njegove. Ravno tako kar to, kar pišejo „Narodni Listy“ ni mnenje vsega naroda češkega. Če se adresa ne odobri, se s tem deželni zbor češki še ni odrekel državnemu pravu češkemu. Da bi se sedaj sklenila taka adresa, se mu ne zdi umestno iz ozirov na Nemčijo, Ogersko in nemške sodeželane in vladarja samega. To, da je govornik naglašal ozire na Nemčijo in Ogersko je napravilo slab utis pri Mladočehih in poslušalcih na galeriji. Slišali so se klici: Kaj nam Nemčija mari?

Obširno je govornik pojasnjeval vsebino češkega državnega prava. Po njem imajo Čehi pravico svobodno voliti kralja, ko bi izumrla sedaj vladajoča vladarska rodbina. V tem pravu je zagotovljena popolna samostojnost češke kraljevine, ki do 1848. leta ni dobivala drugih zakonov nego jih jej je dajal njen deželni zbor in njen kralj. Češka kraljevina ni nikdar bila del nemškega cesarstva, temveč je le češki kralj imel jedno izborna kneževino v Nemčiji. To je posebno sedaj važno vedeti, ko se govori, da bi se Nemčija in Avstrija tesneje združili. Glede Češke se bi to ne moglo zgoditi brez dovoljenja deželnega zbora. Češki kralji so

prisegali, da ne bodo pustili razdeliti kraljevine, temveč jo skušali še povekšati. Torej se ne more privoliti, da bi se kedaj razdelilo kraljestvo. V češkem državnem pravu je pa tudi zagotovljena popolna narodna enakopravnost. Do bitve na Belej gori je bila na Češkem češčina jedini državni jezik. V novem deželnem redu cesarja Ferdinanda se je pa jako točno izrazila narodna enakopravnost. Nemcem državno pravo češke ne krati pravic, in govornik misli, da nima nobenega povoda, da se upirajo njega uresničenja, če ne hrepene potem, da bi spojili z Nemčijo. Ko je govornik še omenil, veselja češkega naroda, ko so krono pripeljali zopet z Dunaja v Prago, ki je kazalo, kako je češki narod zavzet za češke državne pravice, je sklenil z nado, da pridejo ugodnejši časi za obnovljenje češkega državnega prava.

Dr. Julij Gregr je kot poročevalec manjšine zavrnil dr. Riegera napade proti Mladočehom in izjavil, da bode v končnem govoru kaj več povedal.

Dr. Edvard Gregr pa pravi, da je bil jako nevoljen, ko je moral poslušati polemiko poročevalca večine z mladočeskimi listi. Za tako polemiko ni pravo mesto v deželnem zboru. V ta namen bi si bil moral gosp. dr. Rieger izbrati kak časopis, saj je njemu na razpolago dovolj listov, za katerih surovo pisavo je on odgovoren.

Gospod poročevalec navajal je nekatere člane državnega prava češkega, toda ne vseh, zatorej bode govornik še imel priložnost nekatere pristaviti. Pred vsem je pa Rieger pozabil povedati, da se državno pravo češko ne spoštuje, če tudi je še v veljavi. Povedal ni, kaj se še v praksi izvršuje od češkega državnega prava. Ker se državno pravo ne izvršuje, bil bi moral gospod poročevalec večine priti do vse drugega sklepa, nego je prišel do sklepa, da moramo težiti na to, da se državno pravo jedenkrat uresniči.

Priti bi bil moral do sklepa, da se večina pri druženju adresi, ne pa, da o njej prehaja na dnevni red. To bi bilo logično. Dr. Rieger je kaj preserčno govoril o narodu češkem. Tudi mi narod češki preserčno ljubimo in kar se patrijotizma tiče, ne zastajamo za nobeno stranko, za nobeno osebo.

Dr. Rieger primerjal je narod naš s plemenitašem, ki je obubožal, pa je vendar ponosen na pradede svoje. Ta primera je jako dobra. Naš narod je res podoben takemu plemenitniku, toda kako vrednost pa ima tak španski hidalgo, ki nema drugega nego ponos na prednike svoje in raztrgan plašč, s katerim pokriva ude svoje? Kako vrednost da ima mož, ki se sklicuje le na pradede svoje, katerega nikdo ne spoštuje, temveč ga vse prezira, ker ima prazne žepce?

Dr. Gregr pravi, da hoče sedaj preiti k stvari, in sicer najprej nekaj omeniti, kar se tiče osebe njegove. Pred 12 leti je bil on izdal knjigo, v kateri pravi, da češko državno pravo ni nič vredno, ravno tako kakor ni nič vredno vsako drugo pravo, katerega nihče ne čisla in katero se ne brani z vsemi sredstvi. Tega mnenja je še sedaj. Nemški pisatelj prof. Dr. Ihering pravi v knji svoji: „Der Kampf ums Recht“. „Von dem Momente an, wo das Recht seine Kampfbereitschaft aufgibt, gibt er sich selbst auf, denn an das Recht gilt der Spruch des Dichters: Das ist der Weisheit letzter Schluss, nur der verdient die Freiheit für das Leben, der täglich sie erobern muss!“ Svoje mnenje državnega prava je on res nekoliko premenil, in sam priznava, da je v tem nekoliko nedosleden. Pa kdo je v političnem življenji popolnoma dosleden. Še celo Bismarck, s katerim se pa govornik neče primerjati, je rekel, da je dosleden le oni, ki ima le jedno idejo, kdor hoče povzdigniti ideje svoje, pa mora biti večkrat nedosleden.

Govornik pravi, da je res bil nedosleden glede na državno pravo. Postal je iz Savla Pavel. Pa kakor so spreobrnenci najgorečnejši zagovorniki vere, ravno tako je tudi on se preveril, da za narod češki ni dragocenejše stvari, nego je državno pravo njegovo. Mej njegovimi nasprotniki v zboru so tudi možje, ki so leta 1861. goreče govorili za državno pravo, zagovarjali fundamentalne članke, govorili proti državnemu zboru in njegovemu neopravičenemu obstanku, sedaj so pa tako nedosledni, da sede v državnem zboru in delajo centralistične zakone ter se ne upajo niti za adresu glasovati.

(Dalje prih.)

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Drugi del.

VI.

(Dalje.)

V hišah, kočah in bajtah so tudi najbrž zgodaj šli spat, ker po vsi vasi neso svetili. Le pri Květovih bliščala se je skozi jedno okno lučica, a tako, kakor bi hotela slednji hip ugasniti. Na dvorišču pa je žalostno tulil pes, da je človeka obhajala groza, kakor je včasih zaval. A povsod okola bila je mrtva tišina, kakor bi bilo iz Jiřic najedenkrat nastalo pokopališče, le pes — zvesta, dobra žival. In povsod okolu — na nebu in na zemlji — bila je gosta, tudi grobna tema, le v jednom oknu lučica, kakor veša. — Zlo znamenje!

V sobi bilo je zadržljivo! Stara lesena ura kaže že drugi dan jedno isto število, kazalca se ne premikata, uteži neso zdrknile v štiriindvajsetih urah niti za ped niže, lesena kolesca ne drdrajo... Žalostni, težki trenotki!

V drugem kotu v sobici nasproti mizi plapola voščénica v črnem, lesenem svečniku. Dvofuntovka je — za nevihto. Z blede svitlobo ozarja zarmenelo, upalo obličje pokojnice. Pri zglavji kleči lepa devotka roki ima krčevito sklenjeni, z obrazom naklonjenim nad debelo knjigo, kakoršne so nekaj nosile kmetice v Podlesji v batistnih rutah skrbno zavito v cerkev. Včasih dvigne glavo, obstoji na obličji pokojnice z dolgim, prašujočim pogledom, udere se jej iz poluodprtih ust težek vzdih, kakor bi se ji v mladih, zvestih prsih vse trgalo, in že se ji zopet upirajo oči v knjigo z velikimi švabskimi črkami. Květova Světluška je to.

Ko sem vam prvokrat pripovedoval o njej, poljubljala jo je še sreča na obe lici, da so se ji delale v njih jasmice, kadar se je zasmejala z zvonom, milim glaskom. Poljubljala jo je sreča strastno, kakor bi bila slutila, da se mora od nje ločiti, da jo bodo s silo odtrgali od nje. Pravijo sicer, da sreča nanagloma prileti, se nasmeje, poljubi in potem hiti dalje — dalje. A s sencij Světluškinih šla je le zato, ker bi je morala in od Květovih odletela je zato, ker jo bil zadušil dim, ki je dva dni se valil iz oken Ouřadove hiše v vas in stoprav tretji dan dvignil se s pogorišča. Od onih dob, ko smo jo videli z njenimi ljubljankami —

knjigami v naročji, ko smo ji pogledali prvokrat v globoke oči in smo jo slišali, kako je umela čitati, kakor ji je kar lilo iz ust, ni še preletelo nad Jiřicami niti polu leta, nad grebenom Květove hiše jedva pet mesecev. In kako zdaj tu! —

Světluška dvignila je zopet glavo in uprla oči v obraz pokojnice. Moj Bog! Tako kakor ne bi bil v vsem ugaslem življenji poznal, kaj je smehljaj, kaj je radost, kaj je brezskrbnost. Morana zaprla je pokojničina usta s ključanico večnosti, brez dvojbe v istem trenutku, ko so hotela izgovoriti poslednjo besedico siroti Světluški. Težko, grozno težko je umirala! — Mož je v ječi, hči ostane tu v širem svetu sama, živa duša se ne zmeni za njo... kdo pa se je kedaj zmenil za siroto? — Kdo pod solncem je nadomestil detetu srce materino? — Kdo je kedaj otrl siroto solzo z oka? — Kdo se je kedaj usmilil reveža in sočutne duše? Saj je itak čisto ljudsko usmiljenje in ljudsko sočutje podobno svetli črti vijoči se po hrbtu potuhnjenega kače. — Kdo bo dobil njih hišo v roke? — Kdo bo gospodaril tu z njihovo dedščino? — Kdo bo tu užival sad njihovih žuljev. — Ko je umirala, silile so ji vse te misli v glavo druga za drugo, in kaj čuda, da je rajnice obraz dobil tako gorja poln izraz, kakor bi seljakinja nikdar v življenji ne bila poznala, kaj je

O hipotečni banki.

Govor poslanca Hribarja v VIII. seji deželnega zbora kranjskega.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Dalje.)

Gospoda moja! Po uradnih izkazih iz leta 1882. vidno je, da je koncem onega leta bilo posestev na Kranjskem, na katerih ni bilo nič dolga uknjiženega, v okrožji Ljubljanskega deželnega sodišča 15.453, in v Novomeškem sodnem okrožji 10.631. Od teh 10.631 neobremenjenih posestev pripada največ na Metliko, Črnomelj, Kočevje, Ilirsko Bistrico in Vipavo, ker v te okraje kranjska hranilnica najbolj nerada posoja. Zato pa je tam najbolj cvelo oderuštvo in stoje ti okraji na vrhunci pri dolgovih, ki so uknjiženi po več kot 7 do 8% (Poslanec Višnikar kliče: do 48% v Bistrici).

O tej priliki, ko sem omenjal kranjske hranilnice, naj mi bode dovoljeno navesti, na koliko so kmetij deželni hipotečni zavodi po kronovinah, kjer obstoje, dosedaj že posodili, da se ne bode ugovarjalo na Češkem, Galiskem, Moravskem so potrebni taki zavodi, ker imajo veleposestva, katera podpirajo. Po številkah, ki sem si jih sestavil iz letnih poročil teh zavodov za poslednje upravno leto, je razvidno, da je imela češka hipotečna banka izposojen denar na 3243 hiš, 548 veleposestev in 18.886 kmetij; moravska na 942 hiš, 126 veleposestev in 3.614 kmetij; deželna hipotečna banka za Galicijo in Lodomerijo na 666 hiš, 223 veleposestev in 874 kmetij. (Tu treba opomniti, da deželna banka za Galicijo in Lodomerijo obstoji še le par let in da je prej posloval zavod „Towarzystwo kredytowe ziemskie“ v Krakovem, ki je ponehal, odkar se je ustanovila deželna hipotečna banka. Koliko je „Towarzystwo kredytowe ziemskie“ posodilo na hipoteke, o tem nisem mogel dobiti izkaza.) Istorska hipotečna banka je posodila na 301 hišo in 1.360 kmetij; šlezka na 413 hiš, 76 veleposestev in 2420 kmetij. Po tem takem je vidno, da so deželne hipotečne banke delovale veliko bolje v prospeh in pomoč kmetijstvu, ko veleposestvu.

Dalje prihajam pri svojem razmotravanju tudi do zaključka, da je kranjska hranilnica za sedanje razmere pri nas nekoliko preokorna. Ko je že prej omenjena enketa zborovala v Ljubljani, se je izrekla tudi želja, naj bi se kranjska hranilnica naprosila, da upelje, kakor je to za zemljiški kredit že v obče upeljano po drugih deželah, anuitete. Anuitete imajo veliko važnost, ker po njih kmetovalec v malem času plača nazaj kapital, ne da bi to posebno občutil; pri posojilih, katerih vračilo se ne zahteva z anuitetami, pa ostane dolg uknjižen, ter se podeduje od očeta do sina itd. Deželni odbor je prosil kranjsko hranilnico, naj upelje anuitete in ona je odgovorila tako, kakor to najdete natisnjeno v prilogi 82. leta 1885/6. Kaj pravi tukaj kranjska hranilnica? Ona noče zadovoljiti želje enkete in deželnega odbora, ampak dokazuje, da je način odplačevanja, ki je upeljan pri njej od nekdanj, veliko bolj pripraven nego „amortizovanje z anuitetami“ in konečno navaja neke številke, s katerimi dokazuje, da se jej je l. 1882. vrnilo 4% vseh hipotečnih smehljaj, kaj je radost, kaj je mir, kaj je brezskrbnost...

Svčtluška ni niti obrnila očesa od matere. Pozabila je tudi otreti voščenco, unelo se je vse pri ovoji. Hči sklonila je glavo še bliže k pokojnici, kakor bi se hotela prepričati — je-li so se njena usta v istini že zaprla na veke, je-li se še edenkrat vsaj ne odpro njene oči in poslednjikrat pogledajo otroka... Potem pa je vselej molila še vrelje, še gorečnejše iz velike knjige, katero je nosila majka na Okrouhlinu k zornici. —

Od onega trenutka, ko je preminila, ni imela Svčtluška v ustih niti drobtinice. Na jed ni mislila. Sam Bog vedi, kje se ji je nabralo toliko moči, da ni omedlela.

Ali ste že kedaj slišali o čuvanju pri mrtvecih? — Ne vem, je-li še dandanes na Podlesji taka navada, takrat pa je bila marsikje v okraji. Ako je kdo v hiši umrl, nesli so ga v kamro, oblekli ga v belo obleko, h glavi postavili mu lučico, v sobi, sneli so veliki, leseni križ, obesili ga na žebelj h glavi mrtvečevi in ko se je zmrščilo, sedel je najstarejši v hiši v sobo in — čuval pokojnika. mrlič ostal ni nobeno minuto sam, in ko so se vsi v hiši zvrstili, začel je zopet najstarejši.

(Dalje prih.)

dolgovi, ter zaključuje, da bi se bilo, ko bi bila upeljana amortizacija, k večjemu plačalo 1%. Ta konkluzija se mi zdi silno čudna.

Pri vsakem zavodu, kjer je mogoče amortizovati z anuitetami, je namreč na voljo dano dolžnikom, večji znesek vrniti kadar hoče, torej bi bilo opravičeno, ko bi bila kranjska hranilnica priznala, da bi onih 4% bila itak dobila, a poleg njih še 1% ostalega dolga. Samo iz komoditete se drži ta zavod načel, ki ga vodijo od prvo početka in poče vsprejeti obče priznane napredne upeljave, ki je v tem, da se dolgovi amortizujejo in tako gotovi vrsti let izginejo.

Gospoda moja! Govoreč o potrebi ustanovitve hipotečnega zavoda, naj pa tudi omenim, da se potreba in korist tacega zavoda, da utemeljevati tudi še iz mnogih drugih razlogov, in da so to ravno razlogi, ki so me največ vodili k temu, da sem danes s svojimi tovariši stavljal ta predlog. Treba pomisliti, kake velikanske občinske priklade imamo pri nas na Kranjskem za stavbe šol. Ko bi imeli deželno hipotečno banko, bilo bi mogoče dajati občinam posojila, proti izdavanju komunalnih zastavnih listov in občin bi si lahko trošek razdelile na 50 in več let in mesto, da bi, kot sedaj, pobirale 50 in več %, priklade, bi z malimi odstotki shajale, za pokrivanje anuitet, s katerimi bi vračale posojila.

Pred seboj imamo zidanje dolenske železnice. Ali država dela nje zidanje zavisno od tega, koliko bodo adjacenci donasali k stavbi. Pomislite pa na bedo, ki vlada po Dolenskem, pomislite v kakem žalostnem gospodarskem stanju so občine v krajih, koder ima peljati ta železnica, in sprevideli bode, da jim teško pripomoči izdatno k zgradbi in jo tako zagotoviti, ako se jim ne da prilika, da lahko dobe posojila, ki se amortizujejo v 50 ali še več letih.

Koliko je troškov pri nas za ceste? Tudi tukaj bi tak zavod lahko koristil, ko bi dajal posojila, da ne bi bilo treba nalagati prevelikih naklad za cestne potrebe.

Ustanovitev deželne hipotečne banke pa je važna tudi v melioracijskem oziru. Kjerkoli so napredni deželni zastopi, gledajo, da se vsako leto investuje kar največ mogoče v melioracijska podjetja. Zboljšanja zemljišča je izdatek, kateri pripomaga do večjega blagostanja kmetovalcu, pa tudi odpira državi večji vir dohodkov, ker ga stori bolj sposobnega za plačevanje večjih davkov. To spoznava država sama in od leta 1885. dovoljuje vsako leto 500.000 gld., v melioracijske namene, ki se imajo razmerno razdeliti po posameznih deželah. In koliko, gospoda moja, je v melioracijskem oziru še storiti pri nas.

Od države ne smemo in ne moremo zahtevati vsega, zato pa moramo skrbeti, da bodo oni faktorji, ki so poklicani, da izvršujejo melioracije, prišli do prepričanja, kako važno bi bilo za njihove potomce, ako se poprijemljejo dela. Opozarjam Vas na poplavljanja, pri nas. Pred sabo imamo osuševanje Ljubljanskega barja. Tukaj se ve mora vlada priskočiti z veliko pripomočjo; tudi dežela bode morala izdatno poseči v svoje blagajnice. Odkod pa naj ubogi posestnik na barji, ki je poklican, da tretji del donasa, vzame denar za zboljševanje, ako mu ne damo prilike, da si ga preskrbi tako, da ga poplača v mnogih letih, ko mu bode to zboljšanje že donasalo sadu. To bi se zamoglo zgoditi pri zavodu, katerega ustanovitev poročam, posebno ko bi slavna vlada — o čemer ne dvomim — dovolila posebni melioracijski oddelek in morda celo izdajanje posebnih melioracijskih obligacij. Dalje, ako hočemo napredovati, moramo skrbeti tudi za namakanje zemljišč po nekaterih krajih. Opozarjam vas le na jeden del dežele, namreč na suho krajino. Kako težavo imajo tam zaradi vode! Načrt za vzdigovanje vode iz Krke je nekoliko že izgotovljen, ali za to bi bilo treba veliko denarja. Odkod bodo ubogi ljudje dobili denarja, ako jim ne damo prilike, da si ga morejo preskrbeti pri zavodu tako, da bi z malimi prikladami v teku let ga mogli amortizovati. Takih uprašanj je še mnogo in uspeh zavisen je le od tega, da bi pametna uprava deželne hipotečne banke vedela poprijemati v družbi z deželnim odborom inicijativo.

Tako imamo na primer tudi še pogozdovanje Krasa. Država podpira sicer dotična dela, ali, ako pojde stvar tako naprej, ko sedaj, ne bode še v 100 letih prišlo do tega, da bi bil ves Kras pogozden. Treba, da se posestnik animuje, da se bolj

izdatno poprime dela; da se mu dokaže, kako važne posledice bode to imelo za potomce njegove. Toda kod bode vzel denar za veliki trošek, s čim pokrili ta trošek? Tudi tu bi mu deželni hipotečni zavod lahko s kreditom priskočil na pomoč.

Govorilo se je v zadnji seji tudi o zasajenju ameriških trt. Dolenska propada, naglašalo se je. Res je in tudi bode propala, ako se ne skrbi za to, da se stari vinogradi ponove z zasajenjem ameriških trt; toda s tistimi 36.000 gld., katere vlada dovoljuje za vso državo in z vzglednimi vinogradi ne bode še pomagano. Vinogradnik ne bode imel sredstev, ako bi tudi imel voljo regenerovati svoj vinograd. Pomagati bi se mu moglo le s primernim kreditom, kakršen bi se lahko dajal iz deželnega hipotečnega zavoda. S tem bi se doseglo mnogo, mnogo več, ko z vsemi vzglednimi vinogradi in kmetovalec bi v petih letih že prišel tako daleč, da bi se mu iz vinogradov poplačali mali %, ki bi bili potrebni, da poplača melioracijski kredit.

(Dalje prih.)

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja, dne 31. oktobra 1889.)

(Dalje.)

Poslanec Lavrenčič z veseljem priznava delovanje vlade in dežele za uravnavo vod, a misli vender, da se dela prepočasi. Naj bi se kakor hitro mogoče nadaljevala uravnavo Vipavske reke, a vse drugače kakor po sedanjem načrtu, o katerem se je večak dež. inženjer Hraskey izrekel, da nikakor ne ugaja. Reka Vipava se ne sme regulovati, kakor se je pričelo od zgoraj, nego od spodaj. Pri vsaki majhni povodnji izstopi Vipava in ne le da preplavi njive, sili celo v Vipavski trg, tako da se bode treba tam kmalu po čolnih voziti, ko pride nova neizgoda.

Poslanec Lavrenčič izreka nujno prošnjo, naj se še v tem zasedanju po deželnem odboru predloži postavni načrt, da se reka Vipava uravna.

Deželni glavar dr. Poklukar izjavi, da je deželni odbor za prvo silo postavil že 5000 gld. v proračun za l. 1890. (Dobro! Dobro!)

Poslanec Detela opomni, da je v proračunu deželnem ustavljeni kredit le redni, za izredne vodne stavbe nasvetoval bode po deželnemu odboru izreden kredit.

Poročevalec Povše pozdravlja predlog barona Žveglja, da se Sava tudi nad Črnuškim mostom urejati prične, kajti pri Stožicah odnesla je travnikov v vrednosti nad 2000 gld. Tudi predlog in izvajanje poslanca Kersnika poročevalec popolnoma odobri. Ako se hitro ne ukrene kaj, tekla bode Bistrica sredi Dola kakor pred 100 leti. Ni pa treba čakati katastrof kakor na Tirolskem, Koroškem itd. Kot previdni gospodarji lahko se odtegnemo s par tisoč gld. veliki nevarnosti. Pri Dolu popravijo se lahko škode se nekaj malih tisočakov ali to se mora zgoditi hitro. Pri sv. Jakobu bi se bil predor popravil z 800 gld., zdaj bode to veljalo tisočake. Zato želi poročevalec naj bi država za popravljanje predorov dovolila poseben kredit in prosi državne poslance, naj bi delovali na to, da se vse poškodbe precej popravijo.

Pri glasovanju vsprejmo se predlogi narodnogospodarskega odseka in resolucije poslancev Kersnika in Žveglja.

Ob uravnavi Mirne poroča dež. odbor, kar se je doslej o tej zadevi storilo: Poročevalec pravi, da je odsek prepričan o veliki važnosti in koristi uravnave te vode, ki v velikih ovinkih izpodjeda, toliko dobrega sveta in dobre senožeti pogostoma po leti, ko še ni pospravljeno seno, preplavlja. Odsek nasvetuje: „Deželnemu odboru se naroča, da prej ko mogoče skliče nameravani posvetovalni shod udeležencev v Mokronogu.“

Poslanec dr. Papež upa, da se bode kmalu vršil shod adjacencov, katerega je poljedelsko ministerstvo zahtevalo. Govornik želi, da bi se kmalu ustanovljati začele vodne zadruge v zmislu postave iz l. 1872 in to ne le za uravnavo Mirne, nego sploh po vsi deželi, kjer je uravnati hudournike ali reke v katere se iztekajo. Da se zadruge kolikor mogoče podpirajo, na to naj bi se oziral deželni odbor.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. novembra.

Kako dolgo bodo zborovali deželni zbori še ni določeno. Vlada hoče dati deželnim zborom

časa, da rešijo vsa svoja dela, da jih ne bode treba še jedenkrat sklicavati po božici. Kazenski odsek državnega zbora še ne bode začel zborovati dne 16. t. m.

Deželni zbor **gališki** dovolil je na nujni predlog dr. Javorskega iz deželnega zaklada za Smolko do smrtne dotacije 4000 gld.

Solnograški deželni zbor je naročil deželnemu odboru, da naj izdela načrt zakonov o omejitvi ženitev nemaničev in ga ob ugodnem času predloži deželnemu zboru. Vlada se je že večkrat izjavila proti takim omejitvam in ni misliti, da bi tak zakon predložila v sankcijo, ker po njenih mislih nasprotuje ustavi.

Nedavno se je bilo še nadejati, da se bode morda **hrvatska** opozicija bolj zjedini, toda prišlo je drugače. Nesloga med opozicijo je vedno večja. Pri razpravi o zjedinenji Dalmacije se je pokazalo, kako velik je razpor med Starčevićem in drugimi člani opozicije. Ta razprava je pokazala, da glede ogersko-hrvatske nagodbe tudi med zmerno opozicijo vladajo nasprotni nazori. Nastal je vsled tega razpor med zmernimi opozicijonalci in trije so že izstopili iz kluba zmerne opozicije. Takih razporov med opozicijo je pač najbolj vesela vlada.

Vnanje države.

Francoski pomorski minister admiral Krauz je dal ostavko svojo. Razpril se je baje z družimi ministri zaradi tonkinških zadev. — Ko se otvori zbornica francoska, pričakovati je v Parizu velicnih demonstracij. Boulangeristi za to pridno agitujejo med delavci.

Nemški kancelar in **avstrijski** vnanjih zadev minister se nista v Friderichsruhe ničesar definitivnega dogovorila glede Bolgarske. Najbrž se nista popolnoma ujela v tej zadevi in sta torej mislila, da je še najbolje čakati, kako se stvari razvijo.

V Monsu se sedaj vrši obravnavo proti Pourbaixu, kateri je delavce nagovarjal k nasilstvom. Pourbaix je bil agent **belgijske** vlade in je delavce nagovarjal k izgredom zategadel, da bi vlada mogla se proti njim posluževati vojaške sile. — Posebno so kompromitovani ministri Beernaert, de Volder in Lejeune. Liberalci se nadejajo, da bodo odstopili.

Sudanci so že bili napadli **Abesinijo** in posekali posadko v Gondaru. Kralj Menelik je potem z veliko silo napal Sudanca in jih premagal. Trije sudanski glavarji so mrtvi.

Domače stvari.

— (Preč. g. dr. Mihael Napotnik, knezoškof Lavantinski.) pride to sredo 13. nov. ob pol tretji uri popoldne z brzovlakom v Maribor, kjer bode slovesno vsprejet. V torek 12. t. m. mudil se bode v Gradci pri gosp. namestniku. Veleč. kanonik gosp. Orožen pelje se novemu vladiki do Gradca nasproti. 17. t. m. sledi intronizacija.

— (Preč. g. dr. Mihael Napotnik, novi vladika Mariborski.) bil je v obnem zboru „Podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaji“ zaradi svojih izrednih zaslug za to društvo imenovan častnim udom.

— (Vabilo na LXXXIV. odborovo skupščino „Matice Slovenske“) v sredo dne 20. novembra 1889. l. ob 5¼. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXXIII. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Posameznosti.

— (Tridesetletnico) svojega pisateljskega in političnega delovanja bi lahko bil obhajal g. dr. Vošnjak pred nekoliko dnevi. Leta 1859. naselil se je kot mlad zdravnik v Kranji in od tam začel pošiljati dopise dr. J. Bleiweisu za „Novice“. Dr. Bleiweis mu je potem izročil nalog, da je pobiral po Kranjskem okraji podpise za znano peticijo za narodno ravnopravnost, ki se je poslala ministru Schmerlingu z 20.000 podpisov. Gosp. dr. Vošnjak se je z vso mladeniško živahnostjo poprijel agitacije in kmalu nabral 1200 podpisov, kar se je takratnemu okrajnemu glavarju Derbiču močno pokadilo pod nos. Od iste dobe nadalje je dr. Vošnjak bil neprestano in neumorno delaven na narodnem, narodno gospodarskem, političnem in slovstvenem polju. Narod slovenski je pa tudi hvaležno priznal njegovo delovanje. Že leta 1867. so ga štajerski Slovenci poslali v deželni zbor štajerski, leta 1873. pa v državni zbor, katerega član je bil skozi 12 let. Od leta 1878. nadalje je notranjski zastopnik v deželnem zboru kranjskem in deželni odbornik. O priliki tridesetletnice slovstvenega in političnega delovanja mu kličemo in z nami mnogobrojni njegovi čestilci: Še mnogaja leta!

— (Z Dunaja.) Društvena komisija je načeloma odobrila ustanovitev deželne hipotečne banke v Dalmaciji. V Slovenih pa se nahajajo kratkovidneži, ki so tacemu zavodu nasprotni, nahajajo se čudaki, ki niti bistva hipotečne banke ne poznajo, a vender o njej brijejo vodene dovtype.

— (Kokodakanje.) „Slovenec“ se v sobotni številki zopet šopiri zaradi Koprivniškega dogodka. Mi ostajamo pri svoji poslednji opazki, da je „Slovenec“ sprva trdil, da sploh nihče ni bil pri knezoškofu, a zdaj sam priznava, da je bil vodja okrajnega glavarstva pri knezoškofu in da je bil pogovor o Koprivniškem dogodku. Sicer se pa nam dozdeva, da bi bilo jako umestno, ko bi „Slovenec“ prinesel izjavo, da v Koprivniku sploh ni bilo nikacega takega dogodka, da nihče ni odpotoval brez svetstev v večnost, da ni bilo nobene nevolje in da je vse neresnično, kar je pisala „Deutsche Zeitung“, kajti v tem tiči meritorična stran tega vprašanja.

— (Poziv) na slavnostno sejo, koju priredi ak. društvo „Triglav“ dne 11. novembra v proslavljenje Promocije „sub auspiciis Imperatoris“, svojega nekdanjega predsednika gosp. Vladimira Žitka. Začetek ob 6. uri zvečer. Lokal: Hotel Daniel. Gostje Slovani dobro došli!

— (Zdravstveni zakon za Zgornje-Avstrijsko.) Deželni odbor zgorajevavstrijski je v letošnjem zasedanju predložil deželnemu odboru zakon, s katerim se ima urejati zdravstvena služba v občinah. Podlaga načrtu pa je, kakor poroča deželni odbor, zdravstveni zakon za Kranjsko, kateri je le v malo nevažnih točkah spremenjen. Gotovo častno za Kranjsko, da čisto nemška dežla se poprijema zakona, katerega je l. 1888. bil sklenil deželni zbor kranjski. Načrt zakona za Kranjsko je bil iz peresa g. deželnega predsednika barona Winklerja, poročevalec v zboru pa je bil gospod dr. Vošnjak.

— (Prva slovenska šola na Koroškem.) Po odloku dež. šolskega sveta z dne 15. oktobra se ima „Pri Jezeru“ na Koroškem z novim šolskim letom na tamošnji šoli poučevati izključno v slovenskem jeziku prva štiri leta, v petem letu bode se kot obligaten predmet poučevala nemščina po pet ur na teden. To dovoljenje so pa Jezerjani dobili le pod tem pogojem, da je in ostane šola poludnevna.

— (Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji) so v novič pristopili: gg. dr. Vladimir Globočnik, c. kr. davkarski nadzornik v c. kr. finančnem ministerstvu na Dunaji, s 5 gld., Josip Premeru, c. kr. uradnik v poštini hranilnici na Dunaji, s 3 gld., Jos. Božič, c. kr. davkarski asistent v Badenu, s 3 gld. Srčna hvala vsem trem gospodom!

— (Notarski shod) se je včeraj vršil od 10. do 11. ure dopoldne. Predsedoval je gospod dr. Jarnej Zupanec, predsednik notarske zbornice. Zborovanje vršilo se je po dnevnem redu in vseskozi v slovenskem jeziku.

— (Imenovanje.) Ravnateljem kaznilnice na gradu imenovan je upravitelj moške kaznilnice v Pragi gosp. Jaromir Jonata. — Nadzornik tobačne glavne tovarne v Fürstenfeldu gosp. Karol Payer imenovan je višjim nadzornikom glavne tobačne tovarne v Ljubljani. — Svetnikom pri deželnem sodišči v Gradci je imenovan okrajni sodec na Ptuiju g. dr. Josip vitez Scheuchenstuel. — Pristav okrajnega sodišča v Mariboru gosp. dr. Ivan Pekolj pride za okrajnega sodca na Brdo. Okrajni sodec Julij Polec je prestavljen z Brda v Kamnik.

— (Slovensko gledališče.) Žaloigra „Čarovnica pri jezeru“ spada med najboljše, a tudi najtežavnejše igre slovenskega repertoarja. Včeraj predstavljala se nam je drugokrat, nekoliko in to prav dobro premenjena. Naslovna uloga, ki zahteva jako spretne moči in izrednega duševnega in fizičnega napora, našla je pravo predstavljalko v gospej Borštnik-Zvonarjevi, ki je igrala zares umetniški. Uloga čarovnice Jele je najsijajnejša v njenem zelo obširnem repertoarju. Izmed ostalega ženskega osebja imenovati nam je gospodične Gostičevu, Nigrinovo. Šturmovu in Slavčevu. Poslednja je ulogo Muke prav dobro pogodila. Izmed gospodov imenovati nam je zlasti gg. Borštnika, Danila, Seršena in Perdana. Gosp. Borštnik igral je blaznega Martina in prav pristno pogajal razne znake blaznosti. Maska je bila

izvrstna, isto tako tudi igra, vender bi mislili, da se je preveč bližala skrajnosti. Gosp. Sršen je v včerajšnji ulogi prvokrat nastopil, a popolnoma ugal. Ostali igralci so vsi zadovoljevali in kdor si ne želi samo burk in veselih iger, bode nam prišegnil, da je včerajšnja predstava sploh bila jako lepa. Gledališče je bilo srednje obiskano.

— (G. Anton Foerster ml.), znani nam pianist, odlikoval se je zopet nedavno v Lipskem. Žel je novih uspehov v mestu, koje goji godbo z naudušenjem in z vstrajnostjo, da mu ni kmalu drugo mesto v tem kos. Fini okus, kakor si ga je moralo pridobiti Lipsko občinstvo v vrtinci nešteti koncertov in godbenih produkcij — kajti ni ga umetnika, ki bi ne bil nastopil v Lipskem — je nam porok, da uspeh ondoten ni jednak navadnemu hvalisanju. Veseli nas torej, ako čitamo, da je g. Foerster v koncertu društva „Vereinigung“, najelegantnejši ressource Lipski, spremljeval dvorno pevkino Rothauserjevo (iz Berolina) in opernega pevca Giessena (iz Vimara) „in feinfühligster Weise“. Še več pa nas mora razradostiti hvala, kakor si jo je bil priboril naš rojak kot solist: „Herr Foerster überraschte uns ausserdem durch die Meisterschaft, mit welcher er Liszt's klippenreiche Rhapsodie (Nr. 12) und Surzinsky's Barcarole zu Gehör brachte. Von dem jungen Künstler, dem wir im Musikleben unserer Stadt wohl noch oft begegnen werden, lässt sich gewiss viel Schönes erwarten“. Tudi mi ne dvomimo o tem, in to tem manj, ker je o drugi priliki, ko je g. Foerster javno bil igral Schumannov koncerten komad „Kreisleriana“, igro njegovo ocenil najstrožji, a tudi najveljavnejši kritik J. W. Fritsch v „Musik. Wochbl.“ kot „Konzertreife Leistung“. Kako kratka in vender kako tehtna besedica!

— (Na Kranjskem) je po najnovšem izkazu 31 c. kr. notarjev in 18 notarskih kandidatov.

— (Iz Celovca) se javlja, da je višja stavbinska komisija odobrila zgradbo nove gimnazije in da bode zgradba že prihodujo pomlad pričela.

— (Odbor „Slov. učit. društva“) je najel tudi za letošnje leto društveno sobo, v kateri se bodo shajali č. gg. društveniki. Tu se bode razgovarjalo o važnih vprašanjih tičečih se učiteljskega stanu, predavalo o raznih pedagogskih predmetih, gojila glasba — skratka družba bode č. društvenikom v razvedrilo po završenem delu. Odbor se obrača tem potom do vseh č. udov, da bi se v obilnem številu udeleževali teh zabavnih večerov. Prvi zabavni večer bode v sredo dne 13. t. m. v grofa Blagaja hiši na sv. Jakoba trgu. Nadaljujejo se ti večeri vsako sredo ob 8. uri. Č. zunanji udje vedno dobro došli!

— („Popotnik“) ima v 21. številki nastopno vsebino: Nekaj o metodiki prirodopisnega pouka v ljudski šoli. — Črtica o zdravoslovju. (Spisuji Simon Meglič.) — Kvintilijanovi nazori o vzgoji značaja. (F. Breznik.) — Jurij Mikl. †. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Prememba v posesti.) Nekdanjo Baumgartnerjevo hišo na Emonski cesti kupil je danes na javni dražbi iz Treotove zapuščine gosp. Fran Jakopič, posestnik in trgovec v Krakovem, za 28.560 gld. Cenjena je bila 36.000 gld.

— (Zaprlji) so včeraj 22letno kmetsko dekle Marijo Slobec iz Orli št. 14, ki je vrgla zveženj v Grubarjev kanal in potem zbežala. Paznik užitninskega mestnega zakupa je to videl in tekel za dekletom, katerega so v Rožnih ulicah prijeli. V culi, katero so izvlekli iz vode, bil je zavrt mrtev otrok, katerega je Slobec, kakor je obstala, zadnji terek baje mrtvega porodila, potem pa zakopala in včeraj vrgla v Grubarjev kanal. Odvedli so jo na Žabjek.

— (Z Blok) dne 10. novembra. Večkrat že se je javnim potom pisarilo in govorilo o važnosti ali pa nepotrebi krajnih šolskih svetov. Iz lastne skušnje pa smem trditi, da ima krajni šolski svet važen pa tudi težaven posel, kjer se istega zaveda in ga po moči izvrševati hoče. Ne bom našteval podrobnosti kolika pomoč je isti učitelju, ako ga v potrebnih šolskih zadevah podpira, bodisi glede šolskih zamud, šolskih vrtov, učnih pripomočkov itd. omeniti hočem le čin, ki kaže da ima naš šolski svet zavedne in napredujoče moči. Kupil je namreč na predlog podpisanega lep šol. harmonium, ki je kinč šol. inventara in bo hranil spomin požrtovalnega krajnega šol. sveta. Izrekam torej zahvalo slavnemu kraj. šol. svetu posebno pa tega načelniku g. Fr. Modicu. Čast, komur čast!

— (Kristinin dvorec pri Celji,) kjer se je vršil dyoboj mej Poglayenom in Gyujtom, kupil je g. Jakob Janič, posestnik in trgovec v Žalci, za 35.000 gld.

— (Od Male Nedelje) se nam piše: V tukajšnji največji občini, Radoslavcih, bila je dne 4. t. m. volitev obč. župana. Izvoljen je bil dozdani župan g. Anton Božič jednoglasno. Na tej volitvi volilcem in županu čestitamo!

— (Za dijaško kuhinjo) v Mariboru so dali gg.: prof. dr. J. Pajek 10 gld.; Hrg, stolnik korar 5 gld.; Dav. Jurkovič 5 gld.; J. Kunce, župnik 2 gld.; Fr. Klobasa duh. svet. 1 gld. J. Frankeš, kaplan 2 gld.; J. Mihelič, nadučitelj 1 gld.; Fr. Vavpotič, poštar 1 gld.; A. Keček, kaplan pri sv. Križi 3 gld.; dr. J. Lebar, zdravnik 1 gld.; Bučevčovski kmetje na Murskem polji: Slavič, Žitek, Štraki, Štibler, Safarič, Domanjko in Ostrc so poslali domačih pridelkov: moke, fižola, zelja, krompirja in repe in njih gazdarice so poslano dobro zabelile z maslom in zabeljo. Gospodinja Jelenova iz Stare vasi je darovala krompirja in zelja. Bog plati in Marija Mati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. novembra. Po gotovem poročilu snideta se avstrijski in nemški cesar v Inomostu dne 14. t. m. dopoldne.

Beligrad 11. novembra. Milan došel. Vsprejeli so ga kralj, regenti in ministerstvo. Kralj Aleksander in Milan poljubila sta se srčno in si segla v roke.

Pariz 11. novembra. Uradni list naznanja, da je Barbey imenovan pomorskim ministrom.

Razne vesti.

* (Ciklon.) V Giardinu na otoku Sicilij prouzročil je po noči na 8. t. m. ciklon (vihar) velikansko škodo: ruval je močna drevesa iz zemlje, podiral vrata, pobijal okna, trgal strehe ter podrl več hiš v daljavi preko 1000 metrov. Človek se vender ni ponesrečil nobeden.

* (Perica — milijonarka.) Iz Londona se javlja: V kratkem se bode vršila čudna pravda, v kateri toži gospa Mackayeva, soproga ameriškega milijonarja, nek list radi razžaljenja časti. Povod tožbi dala je pak nastopna časnikarska vest: „Nikakor še ni občno znano, da je gospa Mackayeva, katera je v sredo zvečer pogostila princa Waleskega in katere družba kaže postati velezanimiva v sedanji dobi, bila nekdanj revna perica. Uboga udova, mati dveh otrok, prala je namreč nekaterim rudokopom gospoda Mackaya v Nevadi. Kar opozori nekega dne rudokop milijonarja, ki je jako milosrden in darežljiv mož, na ubogo stanje nesrečne udove perice. Mackay jo obišče, se zaljubi vanjo ter jo vzame za soprogo“. V teh vrsticah zasledila je gospa milijonarka razžaljenje časti, češ, nameravalo se je dokazati, da ona ni gospa po rojstvu, vzgoji in naobraženosti, da torej ne zna občeati z osobami visokega stanu.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnec a uredništva: Gosp. Iv. Miser!! Po želji ne moremo porabiti, a prav nam pride nekje drugje: Pozdrav!

Tuji:

5. novembra.

Pri Slonu: Marce iz Celovca. — Spinette, Wachler iz Grada. — Senica iz Kotora. — Schmieger iz Prage. — Bric iz Radovljice. — Hirschman iz Kopošvara. — Roma iz Inomosta.

Pri Malici: Schütte, Schlesinger, Urbančič, Beer, Kavan, Hilfreich z Dunaja. — Wenedikter iz Kočevja. — Plantan iz Radovljice.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 71	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno,	3
Oves,	3 09	Mleko, liter,	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	56
Koruza,	4 87	Svinjsko	50
Krompir,	2 86	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	30
Grah,	10	Golob	16
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	2 23
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 32
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7 15
Špeh frišen	52	„ mehka, 4 „	4 25

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. nov.	7. zjutraj	739.6 mm.	2.4° C	sl. sev.	megla	
	2. popol.	735.2 mm.	12.2° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.1 mm.	10.4° C	sl. svz.	obl.	
10. nov.	7. zjutraj	738.1 mm.	7.0° C	sl. zah.	obl.	
	2. popol.	738.0 mm.	8.8° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.3 mm.	5.8° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 8.3° in 7.2°, za 3.3° in 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včera	danes
Papirna renta	85.75	—	85.80
Srebrna renta	86.—	—	86.05
Zlata renta	109.40	—	109.40
5% marčna renta	100.95	—	101.10
Akcije narodne banke	923.—	—	925.—
Kreditne akcije	313.25	—	313.—
London	119.10	—	119.10
Srebro	—	—	—
Napol.	9.44	—	9.47 1/2
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.42 1/2	—	58.40
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	182	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	50
Ogerska zlata renta 4%	101	20	20
Ogerska papirna renta 5%	97	40	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50	50
Kreditne srečke	100 gld.	185	40
Rudolfove srečke	10	20	40
Akcije anglo-avstr. banke	120	148	40
Tramway-društ. velj 170 gld. a. v.	—	—	—

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Redko kedaj dá se tako dobro podjetje v najem!

V najem oddam takoj

na več let svojo veliko

(946—1)

trgovino z mešanim blagom

v velikem industrijskem kraju na Koroškem, ki je jako dobro obiskovana. Zaloga blaga odstopi se za ceno, za katero se je kupila. — 6000 gld. v gotovini potrebno. — Blagovoljna pismena vprašanja naj se pošljejo pod naslovom „R. N. N. 2340“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Pretužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti svojega presrečno ljubljenega nepozabljivega soproga in očeta, gospoda

ANTONA COSTA

c. kr. vladnega sluga

koji je po dolgem trpljenji, previden s sv. zakramenti, v 54. letu svoje starosti, danes ob 5. uri popoldne mirno v Gospodu zaspal.

Truplo nepozabljivega rankega se bode v ponedeljek 11. novembra ob 4. uri popoldne v hiši žalosti na Bregu št. 20 blagoslovilo in potem na pokopališče pri sv. Krištofu večnemu počitku izročilo.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v torek 12. novembra ob 8. uri zjutraj v farnej cerkvi sv. Miklavža. (943)

Ljubljana, dne 9. novembra 1889.

Uršula Costa,
soproga.

Anton Costa, c. kr. računski oficijal, sin. Ana Costa, učiteljica, hči.

Gospica M. Pegačnik, na a v Ljubljani

se prosi, da naznani naslov svoj pod naslovom J. O. Karlovec. (944—1)

Izgubil

se je domač pes, črne barve in s torbo na gobci. — Kdor vé kaj natančnejega, prosi se, da javi upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (941—2)

Dober klavir

(Stutzflügel) bi rad kupil

(947—1)

Ernest Niederhofer v Ljubnem (Leoben).

Stekleniške kapice

lepo narejene pošlje takoj jedina slovenska tovarna A. Mašek-a v Klatovu. (945—1)

Občinski tajniki

in druge inteligentne osebe, ki pridejo z občinstvom mnogo v dotiko, naj vprašajo gledé jako znatnega postranskega poslužka, kateri se vedno vekša in traja več let, pod: „G. A. G. 1.867“ poste restante Gradec. (806—8)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krásno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

NOVA PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnj.

Sestavil

Ivan Zeleznikar.

Založil

Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 gld. 20 kr., s pošto 1 gld. 30 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.